Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

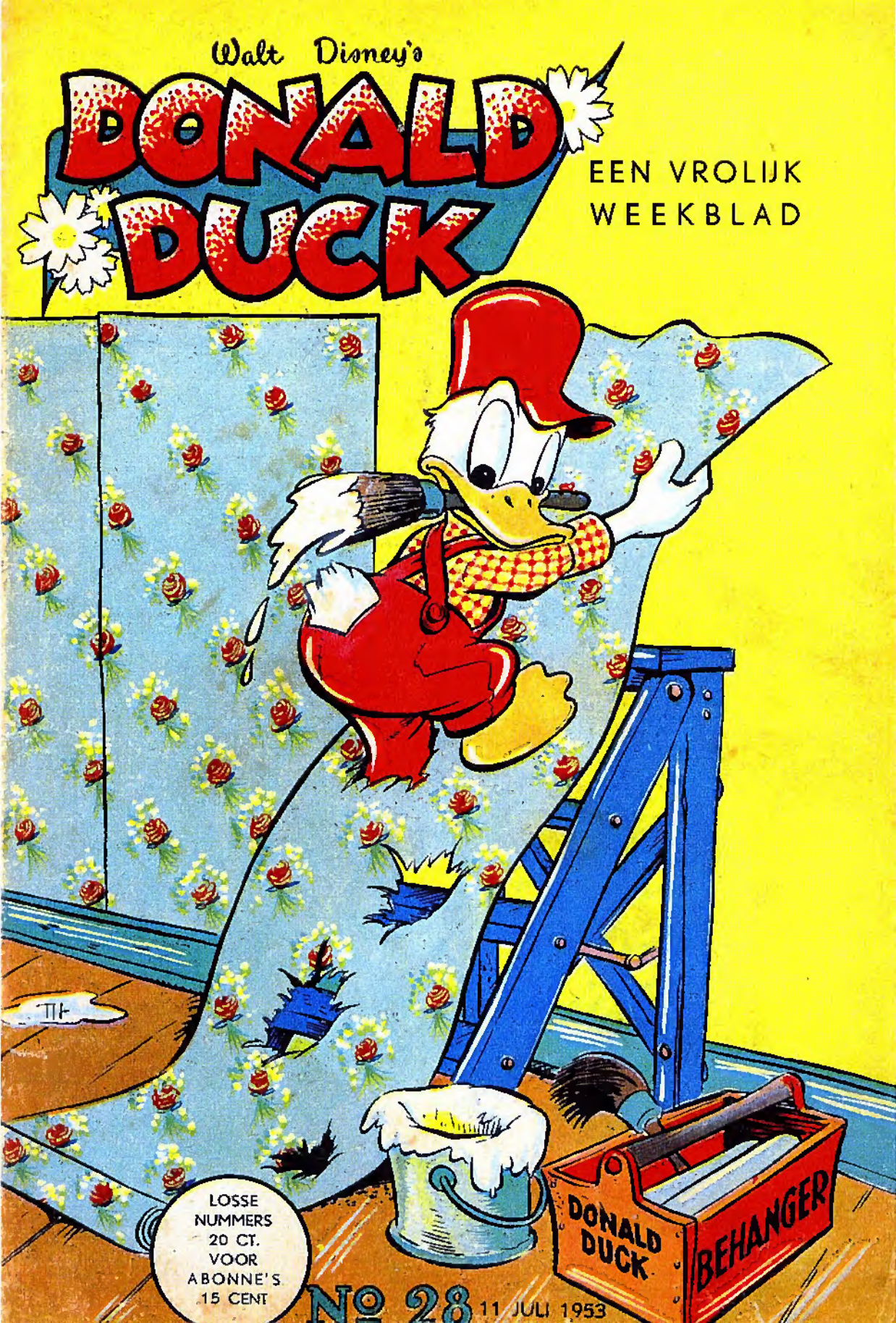

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

No 28 11 JULI 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Hoera, de neefjes zijn jarig! Wat zeggen jullie? Wel gefeliciteerd? Dank je wel, hoor! Drink maar een glas suikerwater op de gezondheid van die kwajongens!

Ziezo, dat is het grote nieuws van deze week. Hier moeten jullie vooral niet om lachen, want veel vrienden en vriendinnen hebben mij gevraagd, wanneer de neefjes eigenlijk jarig zijn! Ik heb het nooit willen zeggen, maar nu weten jullie het dan. De elfde Juli is de juiste datum. Onthoudt hem maar goed, want als Kwik, Kwek en Kwak hun verjaardag vieren is het feest! Op zo'n dag moet ik wel tracteren en ik doe dat graag!

Nu moeten jullie weten, dat ik er lang en diepzinnig over nagedacht heb op welke manier ik het beste zou kunnen tracteren.

Eindelijk heb ik het gevonden! Ik geef deze week dubbel zoveel prijzen weg voor onze wekelijkse prijsvraag! Ik heb er een heel bijzondere en prettige prijsvraag van gemaakt, waaraan jullie allemaal kunnen deelnemen. Dat zullen jullie wel graag doen, vooral omdat voor deze keer het aantal prijzen is verdubbeld.

Nu zouden jullie zeker ook nog graag willen weten hoe oud de neefjes op 11 Juli worden? Nee, dat zeg ik lekker niet! Het voornaamste is, dat ze jarig zijn! Dat vinden we allemaal zo'n groot feest, dat we iedereen willen laten meevieren! Jullie zien wel, dat Kwik, Kwek en Kwak al feestmutsen ophebben! En straks zet ik er ook nog één op mijn hoofd!

Nu houd ik gauw op met schrijven, want ik moet het huis nog gaan versieren! Tot ziens dus allemaal, een stevige vijf van jullie

DONALD.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Donald had al heel lang gespaard om Kwik, Kwek en Kwak een prachtig cadeau te kunnen geven. En op de morgen van de elfde Juli.... ja hoor, daar werd een schitterende bloemenmand bezorgd: het cadeau van Donald! Wat waren de jongens in hun schik! Maar toen ze eens goed keken, zagen ze, dat de bloemen er allemaal heel vreemd uitzagen! In plaats van moole gouden hartjes hadden ze een groot cijfer tussen de kelkbladen staan. En om het cijfer heen stonden punten! De neefjes begrepen er niets van, maar Donald legde gauw uit wat ze doen moesten. Na 'n poosje vonden ze de oplossing van het raadsel en toen bedankten ze hun oom hartelijk! Zijn jullie niet benieuwd wat er nu wel aan de hand was? Wel, je kunt zelf ook zoeken naar de oplossing. Iedere bloem stelt een woord voor van net zoveel letters als er punten in de bloem staan. Er zijn 21 bloemen, dus er komen 21 woorden. Wanneer je nu al deze woorden gevonden hebt, zul je zien dat de 21 beginletters samen een uitroep vormen. Die uitroep schrijf je op een briefkaart, die je vóór 16 Juli stuurt aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde schrijf je „Verjaardagsprijsvraag nr. 28". Doe maar goed je best, want we loven voor deze bijzondere keer 20 prijzen uit: 2 fototoestellen, 2 vulpennen en 16 vulpotloden. Veel succes, allemaal!

1. huisdier, 2. zangstem, 3. is iemand, die veel geld heeft, 4. kun je drinken, 5. wild zwijn, 6. hard, 7. metaal, 8. bergplaats, 9. aarde, 10. korte tijd, 11. rijwiel, 12. roem, 13. heb je op je bed, 14. een kleinigheid, 15. muntstuk, 16. jezelf, 17. speelgoed, dat in de rondte draait, 18. dier met stekels, 19. delfstof, 20. komt uit de schoorsteen, 21. kleine bergplaats.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Het is alweer feest in Duckstad en ook in Nederland, want de neefjes zijn jarig! Op 11 Juli vieren zij hun verjaardag en reken maar dat er groot feest van gemaakt wordt! Alle vrienden en vriendinnen zijn natuurlijk ook blij en we wensen de neefjes nog veel gelukkige jaren toe! Als je Oom Donald wilt vragen om je gelukwensen aan Kwik, Kwek en Kwak over te brengen, dan moet je schrijven naar „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe komt te staan „Oom Donalds Brievenbus". Jullie krijgen altijd 'n antwoord, persoonlijk of in het blad!

ARIE MAN IN 'T VELD, OOSTKAPELLE: We zullen zien wat we doen kunnen wat die vervolgverhalen betreft, maar ik weet niet zeker of 't gaat, hoor! Wat fijn, dat je al 'n paar uur op mag — nu ben je vast gauw beter!

SJOUKJE BLOEMSMA, K. a. d. ZAAN. Natuurlijk komt de kleine boze wolf steeds weer! Om de week komt hij in het blad te staan, let maar op! Stel je voor, hij laat jullie niet in de steek, want daar is hij veel te lief voor!

KLAASKE SLOTERDIJK, VROUWENPAROCHIE: Ik vind, dat jullie 'n leventje van plezier leiden! Maar 't is niet erg, geniet jij maar flink, wanneer je die reisjes gaat maken!

ERIK TJALLINKS, DEN HAAG: Zorg jij maar goed voor je plantjes. En pas maar op dat Marianneke ze niet in haar handjes krijgt, want dan zijn ze stuk!

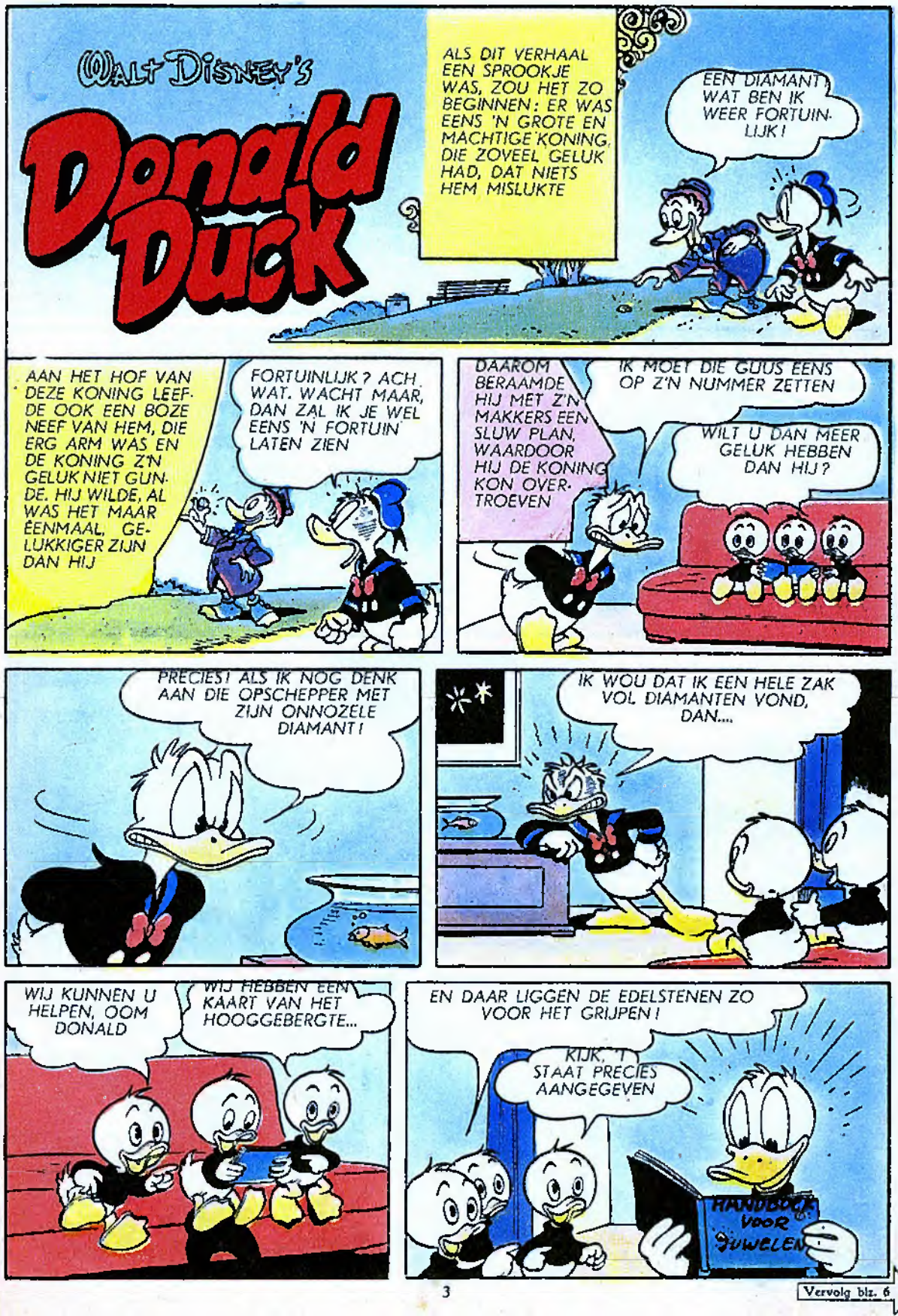

Vervolg blz. 6

Tokkie Tor

DOOR WALT DISNEY

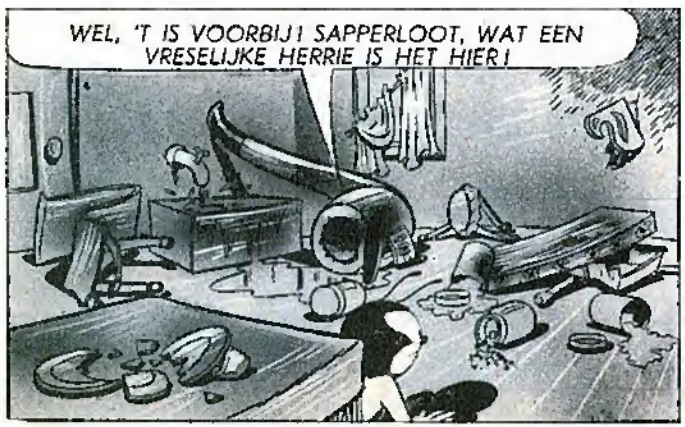

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

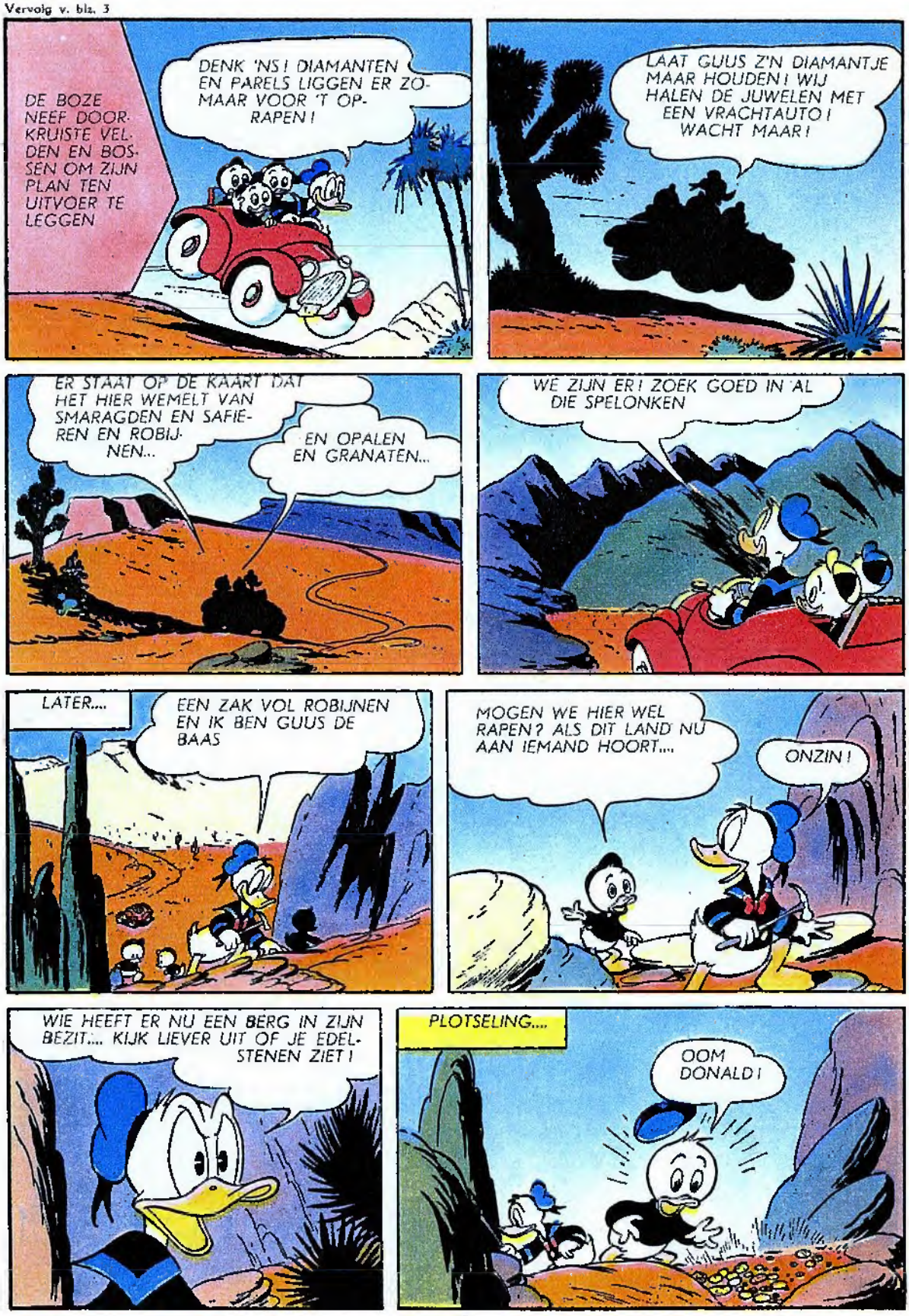

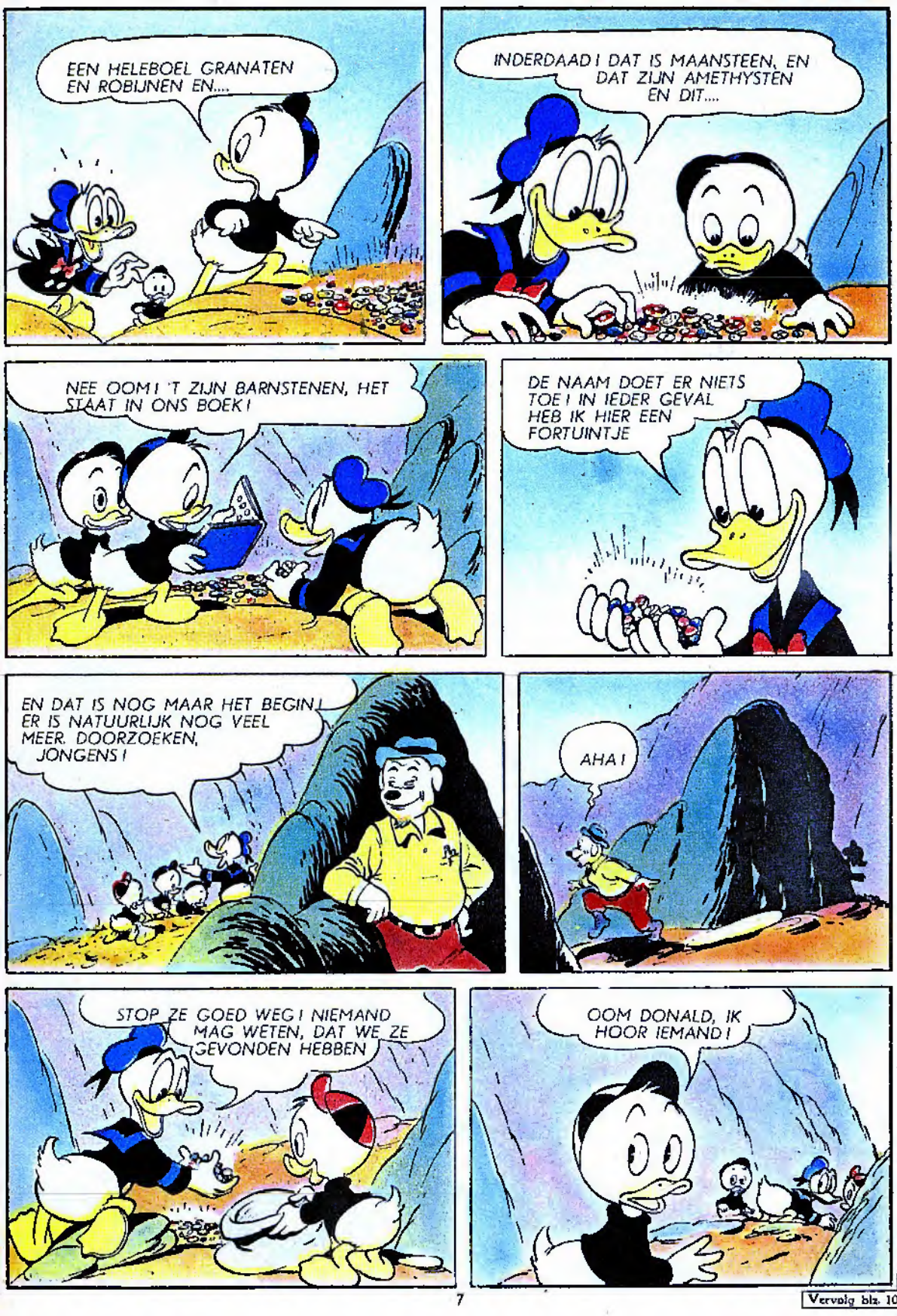

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz 5

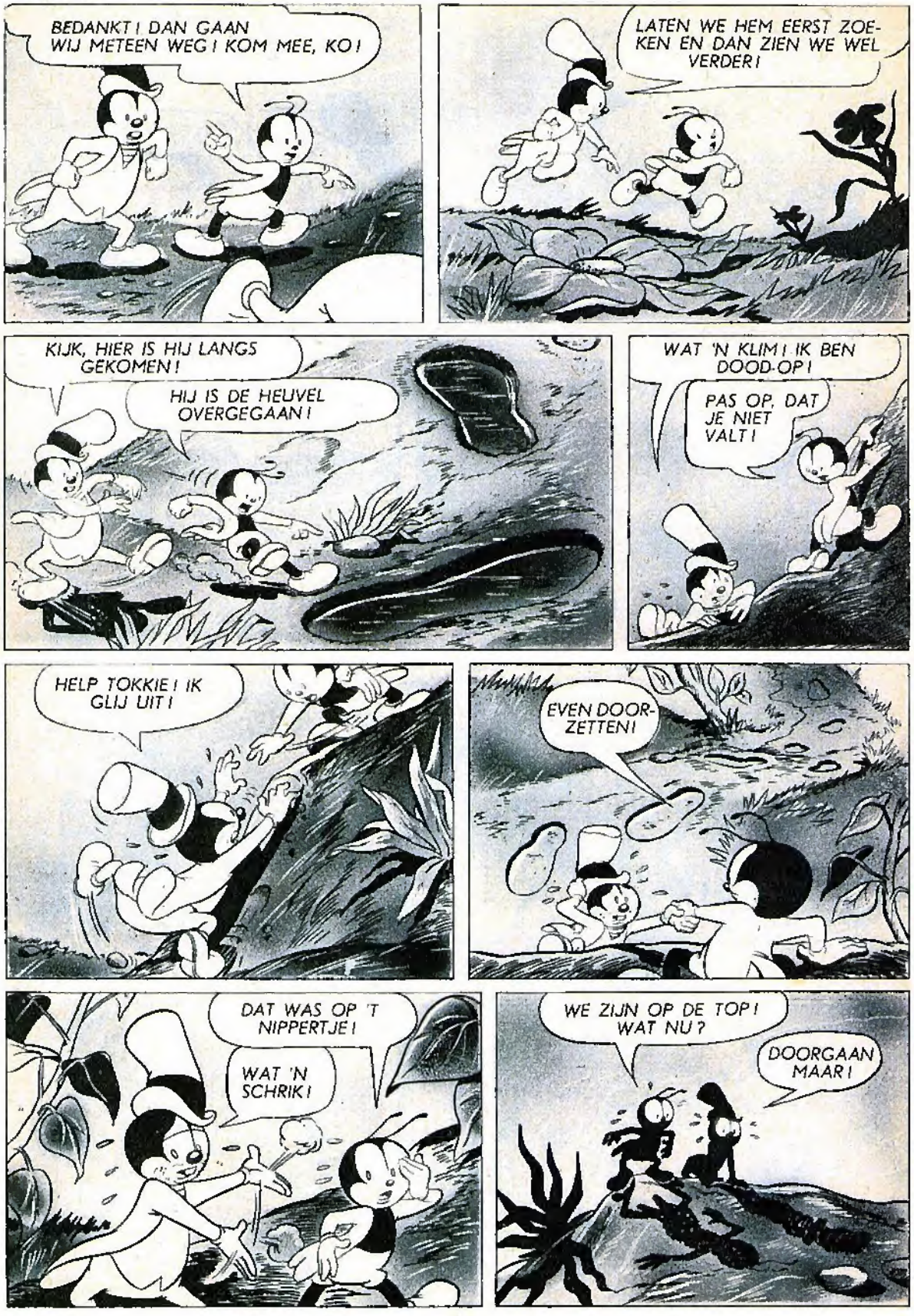

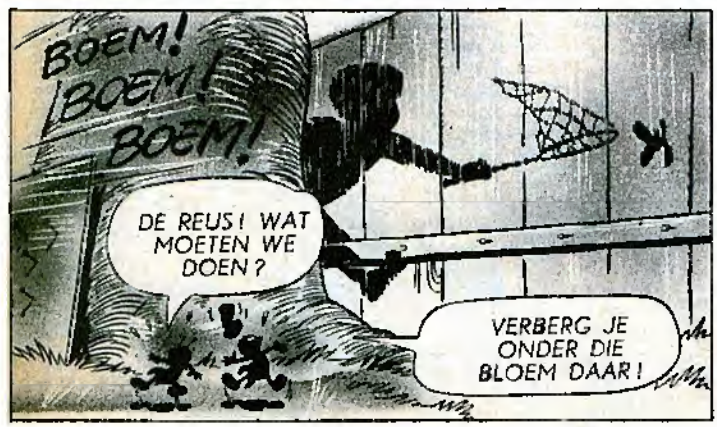

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

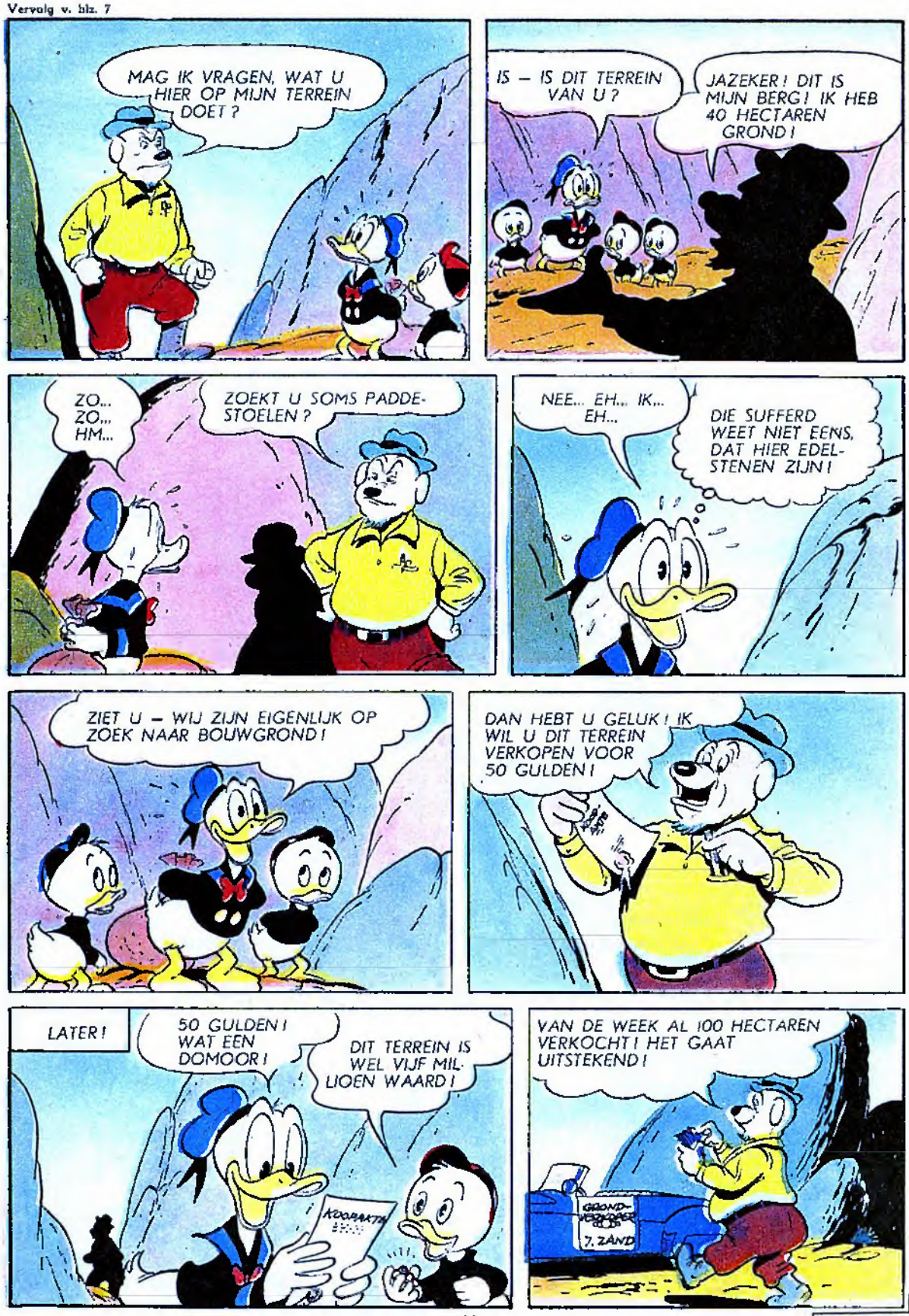

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN

KEES EN EES VAN CORTENBERGHE

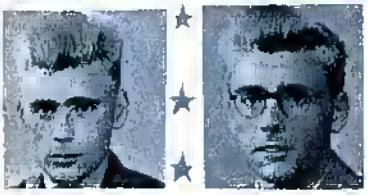

Dàt was me een feest, 19 jaar geleden, in het jonge gezin Van Cortenberghe in Rotterdam! Vader en moeder werden verblijd met de geboorte van een tweeling: Kees en Ees. En al was papa toen reeds een vurig voetballiefhebber, hij kon toch niet vermoeden, dat de namen van zijn zonen eens met grote letters in de kranten zouden komen. En dat is toch gebeurd, want de tweeling voetbalt nu in het eerste elftal van de Rotterdamse eerste klasser Excelsior zó goed, dat beiden al eens uitgenodigd zijn voor een oefenwedstrijd van het Nederlands jeugd-elftal.

De jongens lijken sprekend op elkaar, hetgeen op de foto's minder opvalt, omdat Ees hier een bril draagt en Kees vergeten is hem op te zetten. Zij hebben alle twee een blonde kuif, die vrolijk wappert, als zij 's Zondags achter de bal draven. Het enige verschil is, dat Ees, die een half uur ouder is dan Kees, een pond zwaarder is en een centimeter groter. Kees bezet de linksbuitenplaats en Ees speelt rechtsbuiten. Officieel dan, want als de tweeling er zo maar eens zin in heeft verwisselen ze van plaats. De andere spelers van Excelsior merken dat meestal niet eens op.

Toen de jongens 12 jaar waren, mochten ze lid worden van de grote Rotterdamse club. Zij speelden 7 jaar lang bij de junioren. En toen ging het heel snel voorult. Drie maanden in het derde elftal, drie maanden in het tweede en daarna plotseling in het eerste. Het werd een onvergetelijk debuut, want in de wedstrijd tegen Sparta, met de reus Terlouw en de nationale doelverdediger Landman, scoorde Ees uit een voorzet van Kees het enige doelpunt van de wedstrijd. Groot feest bij Excelsior, dat begrijpen jullie zeker wel.

Op school hadden de onderwijzers vroeger altijd de grootste moeite met het tweetal. Ze konden de twee maar niet uit elkaar houden. En dat was niet zo'n wonder, want Kees en Ees leerden beiden even goed. Ze hadden op hun rapporten bijna altijd ongeveer dezelfde punten. Nadat zij de 4-jarige U.L.O. hadden afgelopen, haalde Kees zijn diploma Engelse handelscorrespondentie, waarna hij de handelsavondschool bezocht. Ees benutte zijn vrije tijd om zijn Engelse èn Duitse diploma's te „veroveren". Nu zijn ze werkzaam op het kantoor van een scheepvaartmaatschappij.

In de zomermaanden gaan ze samen zwemmen en in de winter, als de voetbalcompetitie door de vorst stil ligt, trekken ze hun baantje op de ijsbaan. Hun 49-jarige papa voetbalt ook elke Zondag zijn partijtje. Hij kàn het eenvoudig niet laten. Als Kees en Ees vrij zijn, houden zij zich bezig met een mooi boek bij lichte muziek, waar ze beiden dol op zijn.

KONINGINNEPAGE.

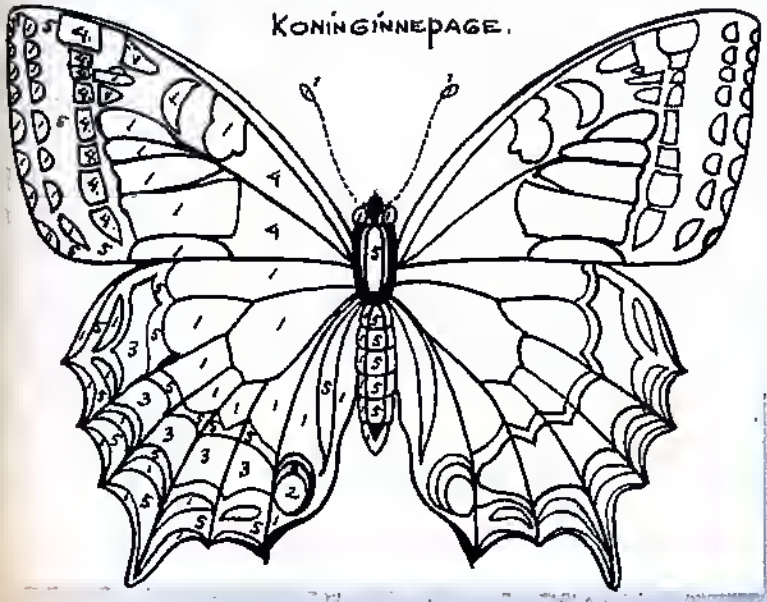

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes - 20 Brownie, Model E. Winkelwaarde f 28,-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Oania, winkelwaarde f 16,50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de gelukkige prijswinnaars van puzzle nummer 22. Eerste prijs, een fototoestel: Erich Helmich, **Vlissingen.** Tweede prijs, een vulpen: Rina Heynis, **Amsterdam.** Derde t.m. tiende prijs, een vulpotlood: Anne Haayes, **Akkrum;** Kees Kuysten, **Delft;** Henny Telman, **Enschede;** Erica Frissen, **Herten;** Greetje Teselink, **Driebergen;** Loekie Zweers, **Brummen;** Harry Elias, **Tilburg;** L. Ottens, **Delfzijl.**

De oplossing van prijsvraag nummer 26 luidt: Prins Bernhard.

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

WOUTER VAN HAAFTEN, TERBORG: Niemand heeft mij nog ooit een afdruk van een zelfgemaakte linoleumsnede gestuurd! Jij bent de eerste en die van jou is werkelijk prachtig! Hartelijk bedankt, Wouter!

HANS HENGSTMENGEL, AMERSFOORT: Een mooi rapport en een prachtige tekening heb je me gestuurd! En ik ben echt blij, dat jij zoveel leest, want niets is zo fijn als een mooi boek!

OPLOSSINGEN RAADSELKIST No. 27

1. klos - los - os.
2. de letter o.
3. akker, maand, smaak, toren, elber, roken, drank, adder, moker. AMSTERDAM.

KONINGINNEPAGE (EEN VLINDER OM TE KLEUREN)

De prachtige koninginnepage (papilio machaon) komt voor door heel Azië en Europa. Het is een mooie, grote vlinder, die vooral bekend is om zijn heldere kleuren. Jullie kunt hem ook kleuren volgens het lijstje, dat hierbij staat. Je kunt de vlinder eerst over tekenen op tekenpapier, misschien zelfs groter maken, dan kun je de tekening inlijsten en aan de muur in je kamer hangen. Je zult zien wat een mooi schilderijtje het wordt!

1. heldergeel; 2. oranje; 3. blauw; 4. donkergroen; 5. donkerbruin.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Hulsdekoperstreet 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal.
Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". Alle rechten voorbehouden.

SCHATTEN

NU VOOR Jim Hawkes het grote avontuur begonnen was, viel hij van de ene verrassing in de andere. Erg aangenaam waren deze eerste verrassingen niet. Eerst de kennismaking met John Silver, de man met het ene been. Dat moest toch dezelfde zijn, waarvoor de gestorven kapitein hem gewaarschuwd had. En toen de man, die twee vingers miste. Jim wist het dadelijk: dat was de Zwarte Hond. Hij bedacht zich dan ook geen ogenblik en snelde de kerel achterna. Maar nauwelijks had hij een paar stappen buiten de herberg gezet, of hij hoorde John Silver roepen: „Houd hem!" Geen twee tellen later voelde Jim zich door een paar krachtige handen vastgegrepen: „Ha ha, ventje, wou je er nu al vandoor gaan!"

„Ik moet die Zwarte Hond achterna!" riep Jim. „Laat me los!"

„Niks daarvan, jij gaat mee terug naar John Silver!" Ineens stond John Silver achter hen. Zijn stem bulderde: „Sufferd, je hebt de verkeerde gegrepen. Je moet die vent hebben, die daar hard wegloopt. Die heeft zijn vertering nog niet betaald." De aangesprokene maakte, dat hij wegkwam. John sloeg een arm beschermend om Jim heen en sprak vriendelijk: „Een goeie zeeman, maar hersens, ho maar! Het zal zijn schuld zijn, als ik mijn vertering van die vent niet binnen krijg. Hoe noemde je hem ook weer?"

Jim keek een ogenblik verrast naar het ruwe gelaat van John Silver. Diens ogen keken hem vriendelijk aan. „De Zwarte Hond!" stamelde Jim beduusd.

„Nooit van gehoord!" beweerde Silver. „Maar wat doet het er ook toe. Je hebt opnieuw bewezen, dat je een flinke kerel worden zal. Kom mee, dan zal ik je wat mooie laten zien."

Jim liet zich gewillig naar binnen leiden. Hij wist niet goed wat hij er van denken moest. Zou hij zich in deze John Silver vergist hebben? Zou hij niet tot de bende behoren, die de herberg overvallen had? John Silver speelde zijn spel goed. „Moet je eens kijken, Jim, wat ik hier heb!"

Uit de kast haalde de man een pistool te voorschijn.

„Een cadeau van een schipper, met wie ik jarenlang gevaren heb. Als dank voor mijn trouwe diensten. Kun jij met een pistool omgaan, Jim?"

Jims ogen straalden, terwijl hij ja knikte.

„Je zult in ieder geval wel de gelegenheid krijgen om het te gebruiken. Je mag het wapen hebben, Jim."

„Dat pistool voor mij?" riep Jim verbaasd en verheugd uit.

„Goed, daar praten we dan niet meer over!" brak Silver verdere dankbetuigingen af. „Maak je klaar! We gaan naar de boot!"

Jim kon er heus niets aan doen, dat zijn achterdocht voor deze man steeds minder werd. En die achterdocht verdween geheel, toen ze samen over de kade liepen. Wat wist die John veel. En wat wist hij prettig van de schepen die langs de kade lagen, te vertellen. Wonderlijk ook, hoe vlug John zich met zijn houten kruk wist voort te bewegen. En nog wonderlijker was die papegaai, die ongestoord op Jims schouder meehobbelde en zo nu en dan zijn krijsende stem liet weerklinken: „Piraten, Piraten!"

Ha, daar lag eindelijk de Hispania. Het was heus niet het kleinste en lelijkste schip aan de kade! Met een roeibootje werden ze er heen gevoerd.

Jim en John sprongen aan dek, waar de anderen wachtten. Met een paar stappen stonden ze in de rij. „John Silver, de kok, is present!" klonk het bijna spottend. En onmiddellijk daarop liet ook de papegaai zich horen: „Piraten, Piraten, Piraten!" Verscheidene mannen begonnen zachtjes te grinniken. Jim waagde het even naar hen te

NEILAND

kijken. Hij zag een stelletje haveloos gekleede kerels, met ruwe gezichten. „Dat lijken werkelijk wel piraten!" ging het door Jims hoofd. „Net een stelletje boeven!"
Gelukkig zag hij ook nog enkele bekende gezichten. Daar verderop stond dokter Livesly. En nog dichterbij, de Jonker. Die kwam zowaar op John Silver af. Deze bracht zijn hand naar de zwarte lok, die van zijn voorhoofd hing. Dat was zo zijn groet. En heel beleefd sprak hij: „Heer, lange John Silver meldt zich. Ik hoop, dat alles in orde is!"
Het gelaat van de Jonker stond tevreden.
„Je hebt je uitstekend van je taak gekweten, John Silver. Je hebt kans gezien, in enkele uren tijd, mijn bemanning volledig te maken."
John grinnikte:
„Mooi zijn ze niet, Heer. Het uiterlijk valt niet mee. Maar zeelui zijn het. Echte, stoere zeelui, voor geen kleintje vervaard!"
„Je kunt het ze aanzien, John," prees de Jonker.
De mannen, die door John Silver waren aangeworven, grijnsden spottend bij de lof, die hun leider werd toegezwaaid. En uit hun ogen sprak bewondering voor de handige manier, waarop hij Jonker Trelawney om de tuin geleid had. Maar daar merkte deze niets van. De Jonker was te veel voldaan over zijn eigen maatregelen.
Toen kwam plots nog een andere persoon naar voren. Het was een grote en sterke man. Na een paar stappen bleef hij staan. Onbeweeglijk! Alleen de blikken uit zijn staalblauwe ogen gleden over de boot en de mannen, die daar aangetreden stonden. Heel de houding van deze man straalde vastberadenheid uit. Het was de kapiteln van de Hispanla, Kapiteln Smollet. De grijns op de gezichten van John Silver en zijn mannen verdween als bij toverslag. Alle ogen waren strak en in afwachting gevestigd op de kapiteln. De mannen van John Silver voelden duidelijk, dat deze krachtige figuur hun grootste tegenstander zou zijn. Het was Jonker Trelawney, die de spannende stilte verbrak. Met luchtig zwaaiende armen liep hij op de kapiteln toe en riep: „Hier is uw bemanning, kapiteln! Wilt u hen misschien toespreken?" De kapiteln gunde de trotse jonker geen blik en geen antwoord. Kort klonk het uit zijn mond: „Mr Arrow!" Mr Arrow was de naam van de stuurman. In een oogwenk stond die in de houding voor de kapiteln.
„Neem de zorg voor deze mannen op je, mr Arrow!" klonk het kort. „Noteer hun namen en deel de wacht in."
„Tot uw orders, kapiteln!" De stuurman richtte zich meteen naar de troep mannen. Aan hun gezichten was duidelijk te zien, dat ze het mel het optreden van hun kapiteln niet eens waren. Maar deze lette al niet eens meer op hen. Kapiteln Smollet had zich nu tot de jonker gericht en scherp klonk zijn stem:
„En nu, jonker Trelawney, zou ik graag met u willen onderhandelen! Maar niet hier! In de kajuit!"
John Silver hinkte een slag naar voren. Ook Jim kwam wat dichter in de nabijheid van de dokter. Even ontmoetten hun ogen elkaar. En het was, alsof de dokter zeggen wou: „Ik kan er niets aan doen, Jim. Ik moet je alleen laten." Toen verdwenen de dokter, de jonker en de kapiteln in de kajuit.
„Ga jij maar met mij mee!" zei John Silver. „Ik zal je mijn kombuis laten zien. In de kajuit hebben wij niets te maken."
„Die kapiteln was niet erg vriendelijk!" zei Jim zacht.
„En niet erg verstandig ook!" vond John Silver. Toen verdwenen ze samen naar beneden.
Jonker Trelawney was zich echter nog van geen enkele moeilijkheid bewust. Die vond, dat hij alles keurig in orde gemaakt had. Zo gauw hij dan ook in de kajuit was aangekomen, greep hij drie grote glazen en vulde die met fonkelende wijn.
„Heren!" riep hij bijna juichend uit, „laten we eerst drinken op een voorspoedige afvaart en een goede reis!"

De Jonker duwde de kapiteln een glas in de hand. Maar deze zette het, zonder een slok genomen te hebben weer op tafel. Koel en streng klonk zijn stem:
„Voor ik met u drink, heb ik u iets te zeggen, Jonker Trelawney. Ook al loop ik de kans, daardoor in ongenade te vallen!"
Even was er een akelige stilte in de kajuit. Toen vervolgde de kapiteln met kort uitgestoten lettergrepen:
„Mijne heren! Deze.... reis.... bevalt... mij... niet!"

Wat bedoelt de kapiteln hiermede? Zal op het laatste moment de reis toch niet doorgaan?
Wacht tot de volgende week, dan hoor je verdere avonturen.

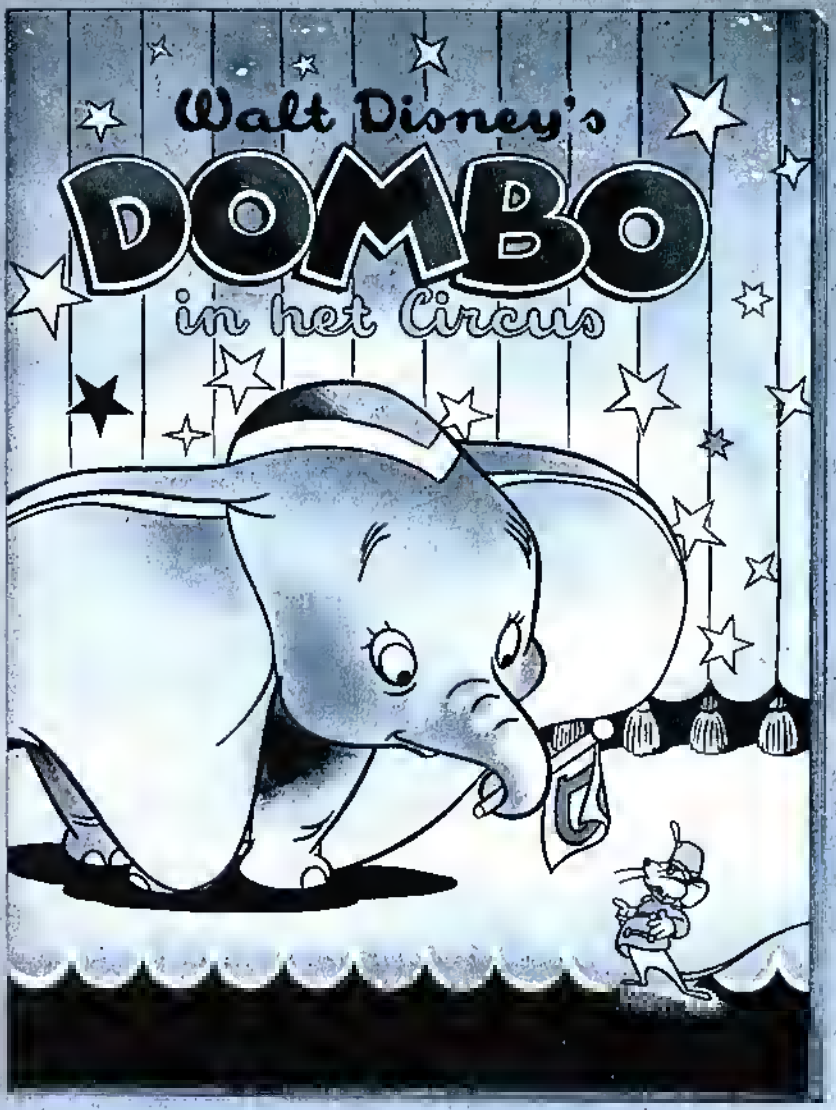

Jullie weten toch dat iedere week in „Margriet" zo'n prachtig verhaal van Walt Disney staat met die mooie tekeningen? Op het ogenblik kun je de avonturen lezen van de Drie kleine biggetjes; een verhaal om van te smullen! Als je moeder „Margriet" nog niet mocht lezen, dan moet je ze maar eens vertellen, dat je ook zo graag dat verhaal van die drie biggetjes zou willen volgen.

HALLO JONGENS EN MEISJES!

IK BEN DOMBO, je weet wel, van het circus. Wat kun je me nu goed zien, hè?

Jullie hebben natuurlijk van week tot week de avonturen gevolgd, die ik in het circus beleefd heb. Tjonge, tjonge, wat ik daar al meegemaakt hebl Ik dacht zo bij mezelf, dat jullie het wel leuk zouden vinden van dit verhaal met die mooie tekeningen van Walt Disney een boekje te hebben. Nu, dat boekje is er hoor! Het is gedrukt in prachtige kleuren op mooi dik papier, net zoals het boekje van „Sneeuwwitje" en „Alice in Wonderland".

Het kost voor abonné's van „Margriet" en „Donald Duck" maar 50 cent. Anderen moeten 65 cent betalen. De bezorger van „Margriet" zal je graag een exemplaar brengen. Je kunt ook een briefkaart zenden aan „Margriet", Postbus 497, Amsterdam.

Vervolg v. blz. 10

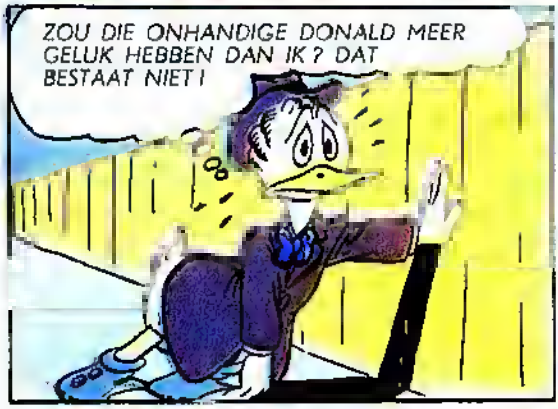

Vervolg blz. 18

Vervolg v. blz. 9

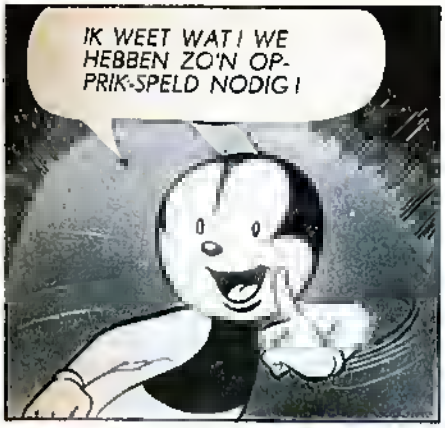

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

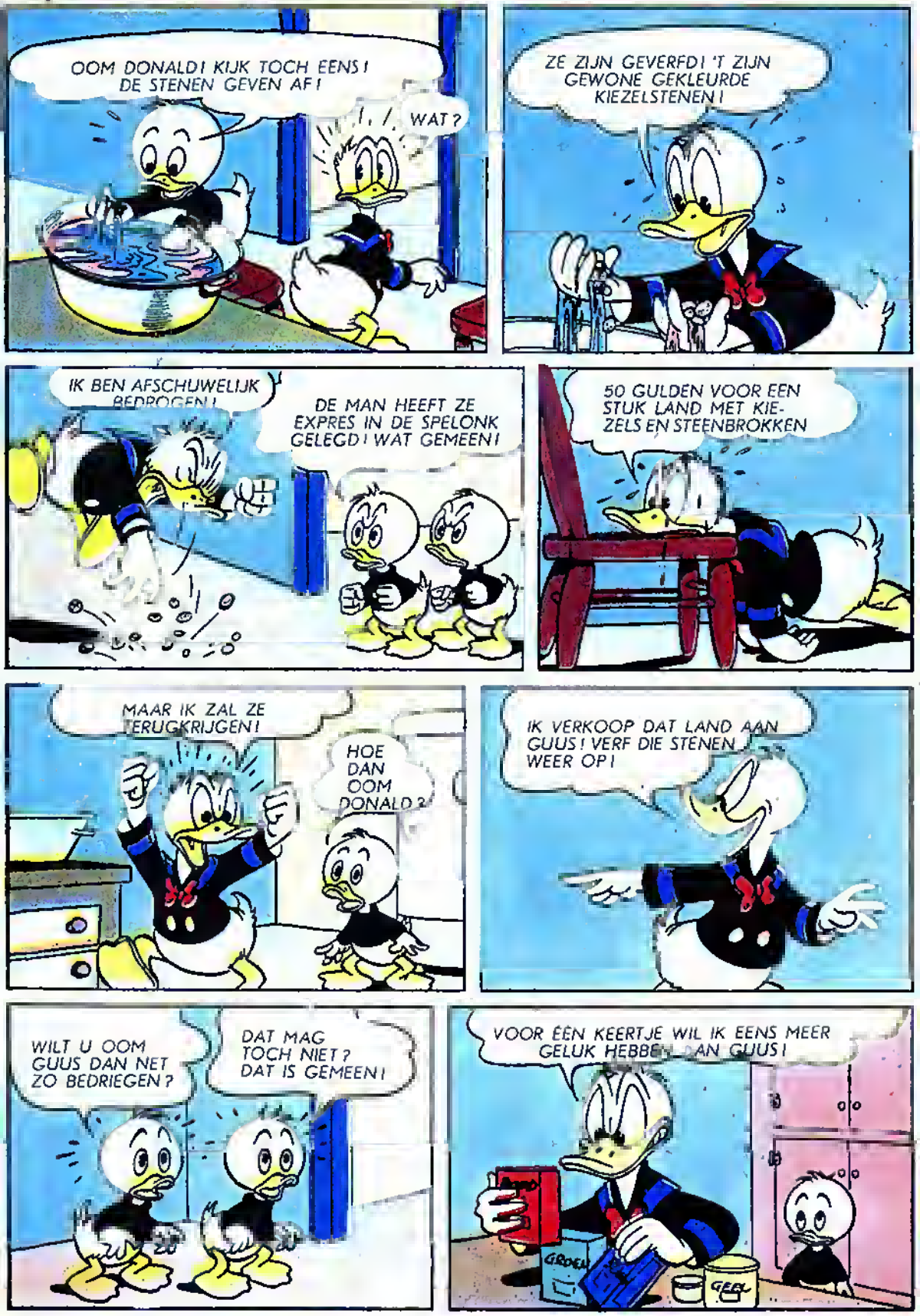

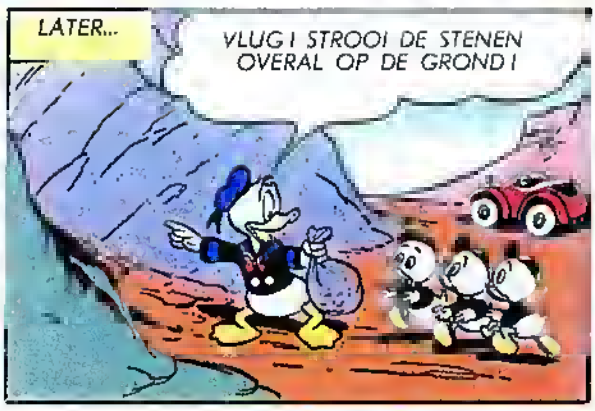

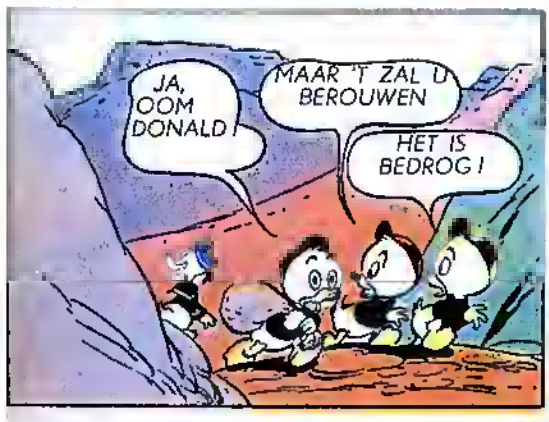

Vervolg bls. 22

Vervolg v. blz. 17

ZIE JE, HIER IS WESPENDORP! WE ZIJN GERED!
IK HEB NOG NOOIT ZO HARD GE-LOPEN!
MAAR LORRENDAM IS NOG IN GEVAAR!
DAAR ZAL IK WEL 'N STOKJE VOOR STEKEN!
ALLEMAAL HIERKOMEN! ER IS WERK AAN DE WINKEL! IEDEREEN MOET HELPEN!
EN HIJ LEGT UIT...
IS DAT GEEN GOED PLAN?
PRIMA! T KON NIET BETER!
LATEN WE OP DIE MADELIEF KLIMMEN, DAN KUNNEN WE KIJKEN!
DAT IS 'N IDEE!
HELP!
HOERA! 'T LUKT! KIJK 'M 'NS RENNEN!
HOERA! DIE KOMT NIET MEER TERUG!
BOEM BOEM BOEM !!!
LORRENDAM IS GERED, DANK ZIJ WIMPIE WESP! WE HEBBEN GEWONNEN!
LATER...
BEN JE MAL, JONGENS, GEEN DANK! JULLIE HEBBEN MIJ OOK GEHOL-PEN!

Vervolg v. blz. 19

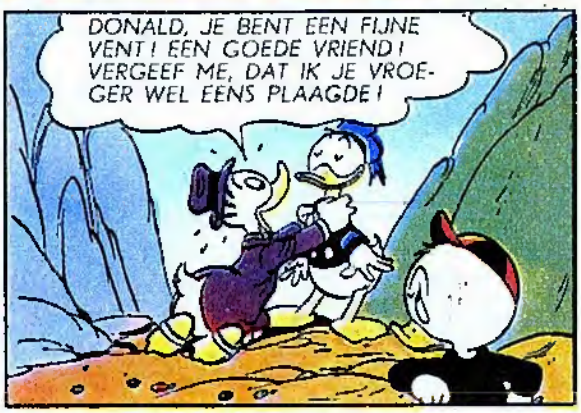

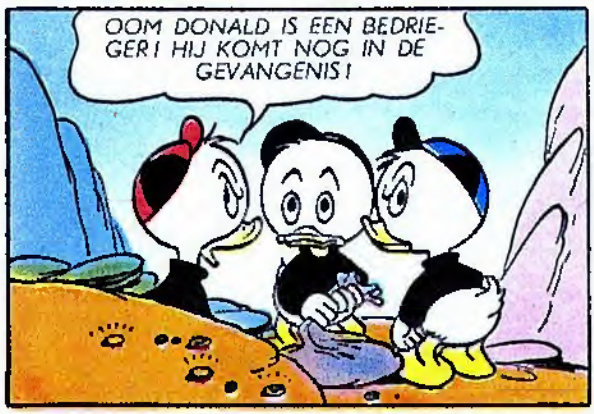

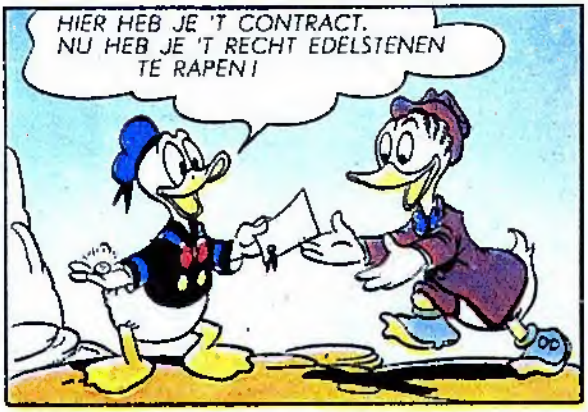

Vervolg blz. 23

DONALD! LELIJKE BEDRIEGER! DAT ZIJN GEEN EDELSTENEN! 'T ZIJN GEVERFDE KIEZELSTENEN!
HAHAHA! DE GELUKKIGE GUUS GANS HEEFT PECH! HOE BESTAAT 'T!
TOEN GELOOFDE DE MACHTIGE KONING, DAT ZIJN GELUKSSTER HEM VERLATEN HAD....
DAT KAN TOCH NIET! IK HEB ANDERS TOCH ALTIJD GELUK!
ALS MIJ EEN POETS GEBAKKEN WORDT, MOET 'T ME TOCH GELUK BRENGEN!
...MAAR OPEENS: EEN FEL LICHT... EEN SLAG...
'N METEOOR!
KRAK!!
DE METEOOR IS OP MIJN... NEE, OP GUUS' LAND GEVALLEN, HM....
ZIE JE WEL! 'T IS TOCH MAAR GOED DAT IK DAT LAND GEKOCHT HEB!

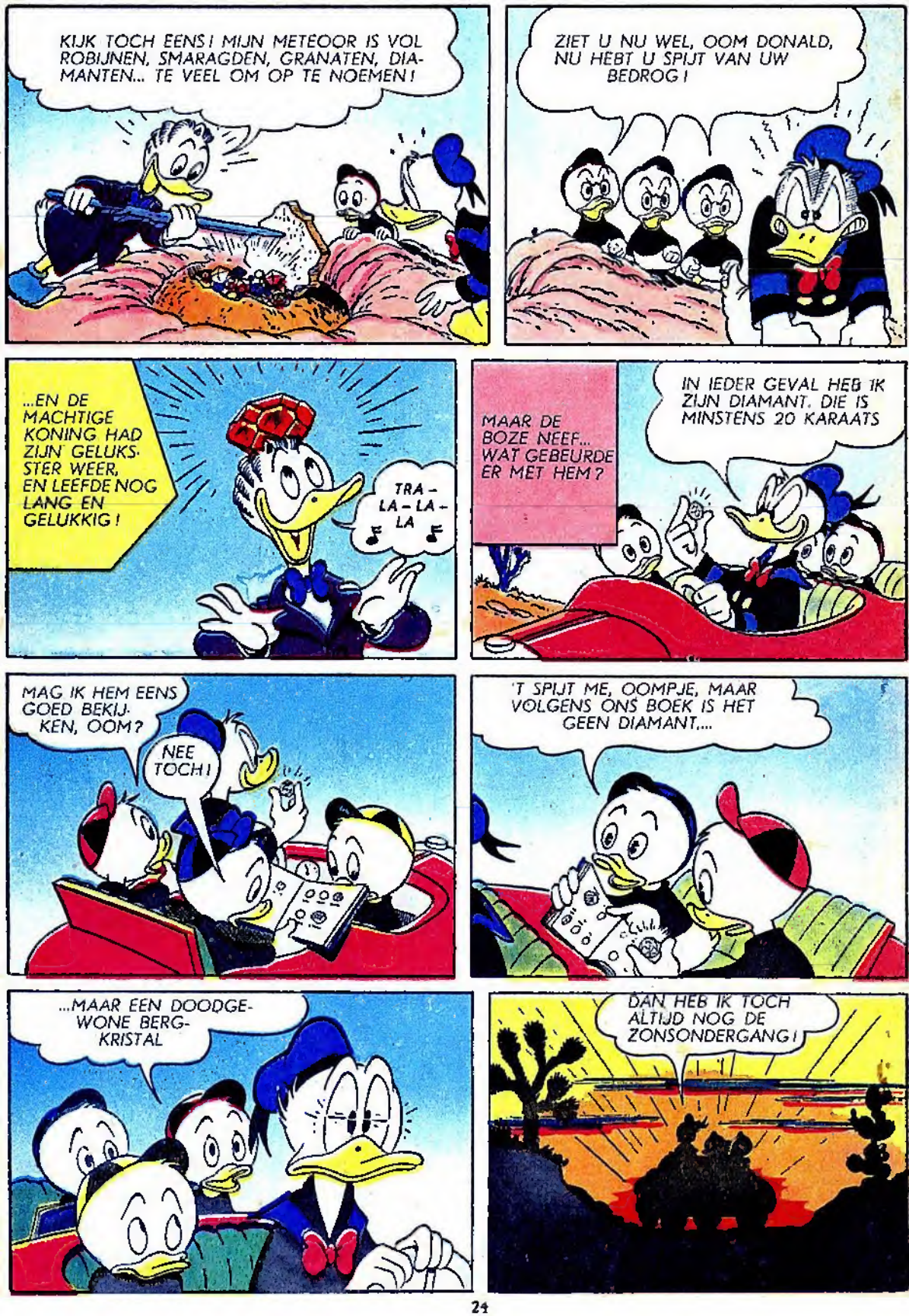
KIJK TOCH EENS! MIJN METEOOR IS VOL ROBIJNEN, SMARAGDEN, GRANATEN, DIAMANTEN... TE VEEL OM OP TE NOEMEN!
ZIET U NU WEL, OOM DONALD, NU HEBT U SPIJT VAN UW BEDROG!
...EN DE MACHTIGE KONING HAD ZIJN GELUKSSTER WEER, EN LEEFDE NOG LANG EN GELUKKIG!
TRA-LA-LA-LA
MAAR DE BOZE NEEF... WAT GEBEURDE ER MET HEM?
IN IEDER GEVAL HEB IK ZIJN DIAMANT. DIE IS MINSTENS 20 KARAATS
MAG IK HEM EENS GOED BEKIJKEN, OOM?
NEE TOCH!
'T SPIJT ME, OOMPJE, MAAR VOLGENS ONS BOEK IS HET GEEN DIAMANT....
...MAAR EEN DOODGEWONE BERGKRISTAL
DAN HEB IK TOCH ALTIJD NOG DE ZONSONDERGANG!